

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angelček“

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1898.

Leto XXVIII.

V r n i t e v.

E od zéleno goró
Leži ravno poljé,
Po ravnem, širnem polju tam
Mi bela cesta gré

In vije se naprej
Tam čez šumeči les —
V uhó prinaša veterček
Lahak šepet perés.

Temná je senčica
In v hladu mah mehák
Me vabi: Tu si odpočij
In sanjaj sèn sladák!

Oprosti! Danes ne,
Čeprav zdaj prvič spet
Posetil sem te, znanec — gozd,
Čez mnogo, mnogo let.

A zdaj se mi mudi,
Da vidim skoro nje — —
Vem: cel dan gledat hodijo,
Kdaj pridem vendar že.

Smiljan Smiljanič.

